

ΧΑΡΑΚΤΗΡΕΣ.

Ο ΥΠΟΚΡΙΤΗΣ.

Ο Υποκριτής δὲν λέγει ποτὲ τὴν ἀλήθειαν· δὲν διαλεῖ διὰ τῆς καρδίας, ἀλλὰ διὰ τῶν χειλέων· ποτὲ δὲν δεικνύει τὰ ἀληθῆ αὐτοῦ αἰσθήματα, ἀλλ' οἰκειοποιεῖται ἀναλόγως τῶν περιστάσεων τὰ αἰσθήματα τῶν ἄλλων. Φχίνεται εὐλαβής· νηστεύει ἐν τῷ φυνεῷ τὰς τετάρτας καὶ τὰς παρασκευάς· ἔξουσιος είναι πάντοτε, ἀλλὰ δὲν λέγει ποτὲ τὴν ἀλήθειαν εἰς τὸν πνευματικόν του. Υποκρύπτει τὸν ἔγωγεν δὲν αἴτου καὶ φάίνεται ὅτι θυτικός είναι πάντοτε ὑπὲρ τῆς πατρούσης ἀνθρώποτος. Προσποιεῖται τὸν τίμιον καὶ ἐνάρετον· δὲν λείπει ἀπὸ τὴν ἐκκλησίαν· διαιτεῖ συνεχῶς περὶ

θεολογίας καὶ κατηγορεῖ τὰς ἄλλας θρησκείας πρὸς τοὺς φραντικούς· κλαίει ὁσάκις ἀκούση διαιτίας θλιβεράς· ὅταν διαιτῇ πρὸς γυναῖκα, ἔχει τοὺς ὀφθαλμούς προσηλωμένους εἰς τὴν γῆν, ἀλλὰ δὲν ἔρυθρος. Τὸν ἔρωτός περὶ τινος, ἐναντίον τοῦ ἕποιου ἐλάλησκεν· μ' ὅλον ὅτι ἐπιθυμεῖ ν' ἀκούῃ κακὸν διὰ τοὺς ἄλλους, σοὶ λέγει: « ἀδιαφόρῳ τί κάρμνει ὁ κόσμος· ὁ ἄνθρωπος » ὁφείλει νὰ βλέπῃ τὰ ἔχυτον ἐλαχτώματα τα, τὰ τῶν ἄλλων νὰ παραβλέπῃ, νὰ προσποιῇ μάλιστα νὰ καλύπτῃ τὴν ἀλήθειαν, ὅταν αὐτὴ ἦναι δυσάρεστος· καὶ « λυπηρά, κτλ., κτλ. » ἐνῷ σοὶ λέγει ταῦτα, χαίρει ἐνδομένχως, διάτι σὺ ἔχκολουθεῖς τὰς κατηγορίας σου.

Ο Υποκριτής δὲν παύει διαιτῶν περὶ εἰλικρινείας καὶ ἐπαινῶν τοὺς ἔχοντας αὐτὸ τὸ προτέρηνα· λέγει ὅτι εἶναι ἔχθρός τοῦ φύεύδους καὶ τῆς ἀπάτης.

Ο ΚΡΟΚΟΔΕΙΛΟΣ.

Οὗτος ἀνήκει εἰς τὴν οἰκογένειαν τῶν ἑρπετῶν (*α*) καὶ εἰς τὴν τάξιν τῶν ιβίοιειδῶν (*β*). ἔχει μεγίστην ὁμοιότητα μὲ τὰς σάυρας. Ζῇ τὸν πλεῖστον χρόνον ἐντὸς τοῦ ὅδατος, διὰ τοῦτο οἱ δόπισθιοι αὐτοῦ πόδες εἰσὶ παλαμοσιδεῖς ἡ δὲ οὐρά του πλατεῖα καὶ κατάληκτος εἰς τὸ κολύμβημα. Ή κεφαλή

του εἶναι μακρὰ καὶ πυραμιδοειδῆς. Ή ἀνω σιαγῶν εἶναι ἀκίνητος καθὼς εἰς ὅλα τὰ ἑρπετά (*γ*). Οἱ δόδοντες του εἰσὶν σύτω πως διατεθειμένοι, ὥστε συμπλέκονται, καὶ διὰ τοῦτο σχίζει τὴν βοράν του ἀλλὰ δὲν δύναται νὰ τὴν μασσήσῃ. Οἱ πρόσθιοι κάντοι πόδες ἔχουσι πέντε δακτύλους, οἱ δὲ ὀκισθιοι τέσσαρας. Τὸ σῶμα αὐτοῦ καλύπτεται ἐξ ὀστῶδων πλακῶν πυραμιδοειδῶν ἐπιτεθημένων τῆς μιᾶς ἐπὶ τῆς

(α) Ἐρπετά ὀνομάζονται τὰ ζῶα ἐκεῖνα, τὰ ὅποια, μὴ δυνάμενα ἄλλως νὰ περιπατήσωσι, σύρονται μὲ τὴν κοιλίαν· μ' ὅλον ὅτι πολλὰ ἐξ αὐτῶν ἔχουσιν, ἀλλὰ τέσσαρες καὶ ὅλα δύο πόδες.

(β) Ιβίοιειδης, *Sauriens*, ἐκ τῆς Ἑλληνικῆς λέξεως σε ὑρα (σαυρικῶς).

(γ) Οἱ παλαιοὶ ἐγένετον ὅτι η ἡπατικὴ σιρηνὴ παντεῖται.